

หนังสือพิมพ์สำหรับราษฎรอ่าน

จักรแก้ว

แต่งโดยนาย ลอม

เล่ม ๒๔

ลงพิมพ์ครั้งแรก ๒๐๐๐ ฉบับ

ราคาเล่มละ สิบ

กรุงเทพฯ

บาง กอก ประสิทธิ์การ กอม ปณี ลิมิ เตด

ออฟฟิศ เลข ๒๔ คลอง วัด ประตูนางคารา

จักรแก้ว

๑๑๐

ทยเนียบ

หนังสือสำหรับราษฎรอ่าน

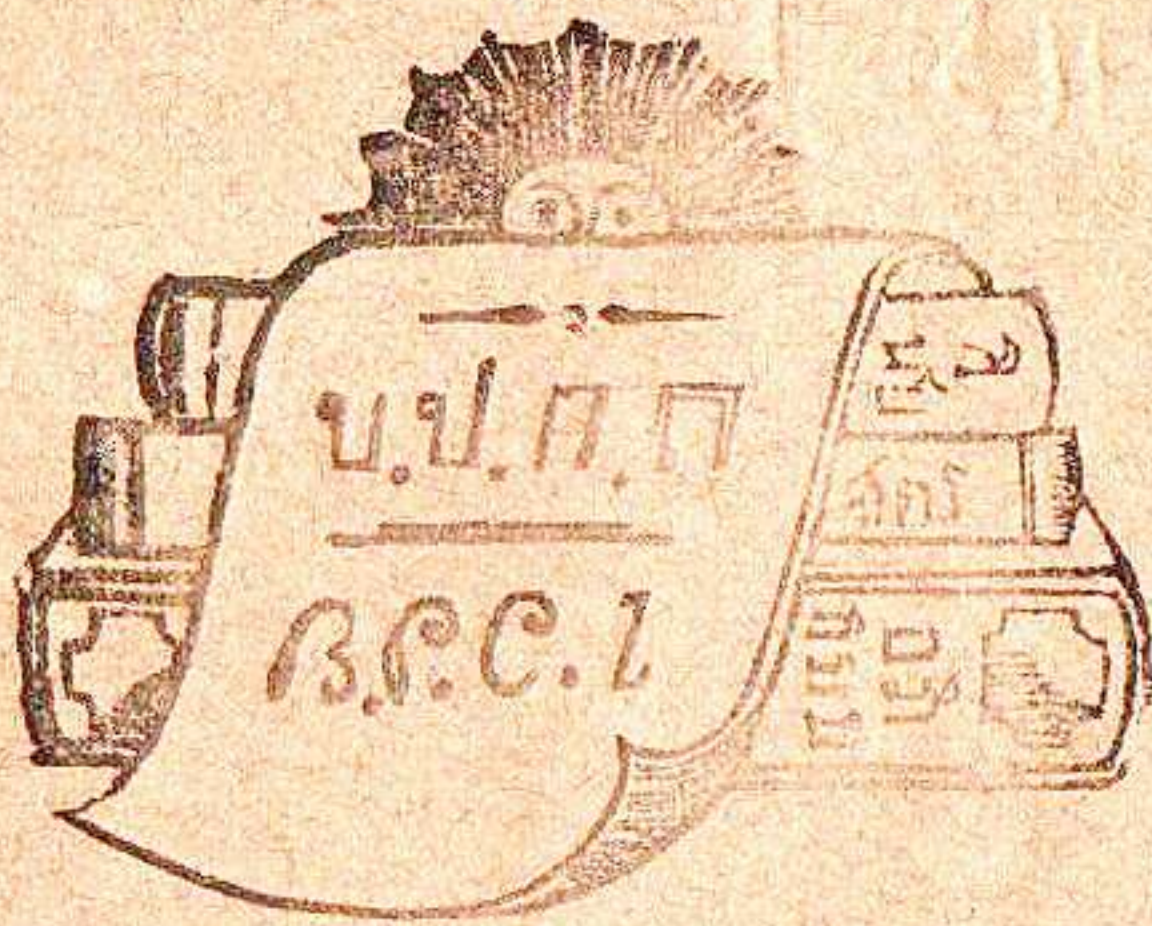
จักรแก้ว

แต่งโดยนาย ลอม

เล่ม ๒๔

ถึงพิมพ์คราวแรก ๒๐๐๐ ฉบับ

ราคาเล่มละ สิบ

กรุงเทพฯ

ทางออกประสิทธิ์การกอมปนีลิมิต

ออฟฟิศแพปากคลองวัดประมวงศาวัน

เลขห้อง

104

เลขหมู่

295.9112

ด 1637

ด 24

เลขทะเบียน

ว.33 บ. 16359

ฉบับที่ ๑๘

ได้รับจาก

เมื่อ

เลขที่ ๒๗๔๕

หน้าต้น

๑ จักรแก้ว เล่ม ๒๔ ตั้งแต่ จักรกฤษณ์ ขึ้น แล้ว ลา ท้าว
สีหยา พรหม ไป ตาม บิดา จน จักรกรรต ทศ ไชย ยก พล
ออก รบ ลก ย่า แซก จ้ม เอา ตัว ไป ไว้ ที่ ด้าน ทั้ง สอง คน
จักร กฤษณ์ ถึง เมือง สุธาวาศ เข้า รับ อาณา นาง ผกา ไป
ลกคัทพ์ รับ สอง กระ ษัตร์ มา แก่ ฟัน คน ดี ดัง เก่า ๖๖

๑ จะ กล่าว ถึง จักรกฤษณ์ ฤทธิ รุทม์ อยู่
ยัง กุฎี กับ อา จารีย์ นาน นัก หนา จน ปราช
เปรื่อง เรื่อง ฤทธิ วิทยา ท้าว สีหยา เชน ดู
แก่ กุ มาร เฝ้า สอน สั่ง ทัง ใจ มิ ได้ คณาศ
ด้วย ไร่ ญาตี วงศา น้า สง สาร จน รอบ รั
รุ่น เจริญ มา เน้น นาน จะ ประมาณ ชนชา

สิบห้าปี อยู่วัน หนึ่ง เข้าใน ที่ไสยาสน์
 ภาณุมาศ มีด พยับ ดง ชับ ศรี ให้ เตือน ร้อน
 อารมณ์ไม่ สมประที ด้วย จะมี เหตุ ผล จึง
 คดใจ ให้ ห้วน หวาด อา รอนเฝ้า นอน นึก
 จน ยาม ตึก เตือน คับ ไม่ หลับ ไหล ครั้น จวน
 แจ้ง ศรีโย อโณ ไทย ภาณ ม่อย ไป เกิด นิมิตร
 เหน คิต ทา แวง ล้า เนิยง ไถ่ ชน ส่นน ก้อง
 ดูเหว่า ร้อง รุ่ง สว่าง พระ เวหา สดุ้ง สิ้น
 ฝัน จิตร จาก นิตรา จินตนา นึก อนาถ ประ
 หล้าคใจ แต่ เกิด มา ไม่ เคย จะ สิ้น เหน
 หรือ จะ เปน ญาติ วงศ์ น้า สงไสย จะมี เหตุ
 เกท พาล ประการใด จำ จะ ไป แจ้ง กิจจา
 ให้ ทา พัง แล้ว ถูก ลง จาก ใน ที่ไสยาสน์

รับ ลีลาศ ครอบไถ่โดยใจ หวัง ภาย ถึง ที่ ทำว
 ลีลา น่ำ บัดลังก์ เข้าไป นัง นอบ นบ อบ
 ภิวันท์ แล้ว ทูล ความ ตาม กระบวน เป็น
 ถ้วน ถี่ เมื่อ คั้น นี้นาม ยาม เกิด ความ สัน
 ขำ คิด เหน เป็น วิบัติ อัจฉริยะ เหน สำคัญ
 ความ นิมิตร ยังคิด ตา ว่า หลาน ไปใน บ่า
 พนาเวศ ถึง ขอบ เขตต์ เวียง ไทใหญ่ นก
 หมา เหน ชาย หนึ่ง พี่น้อง ทั้ง สอง รา นอน
 หลับ ตา ลืม ตม เหมือน คน ตาย หัวขำนี้มี
 จิตร คิด สง สาร ตั้ง วงศ์ วาร หน่อ เนื่อ
 เป็น เชื้อ สาย จึง เอา น้ำใน สระ ไป ประ
 ปราย ทั้ง สอง นาย นั้น พี่กับคั้น ตี
 แล้ว ประ เติอ สอง หัวเท่าหัวใหญ่ มัน ไถดได้

หาดาน น้อยไม่ ถอยหนี เข้า รบ รด ต่อ แ่ง
 แ่ง ด้วย ทวี พยัคฆ์ ตัว หนึ่ง นั้น ถึง คาย
 อ้าย ตัว หนึ่ง เกรง ฤทธิ์ คิ ด ขยาด กลับ กลาย
 ชาติ เปน นาคี เลื่อย หนี หาย ข้า ทามไป จะ
 ตั้งให้วาง วาย ประ ภู ร้าย วิชา ไว้ ข้า นาน
 กำ ลัง ขึ้น ขึ้น แรง เข้า แ่ง ยุทธ ใจ อารุ
 คิ ด หวัง จะ สังหาญ ยังไม่ ทน พัน ฆ่า ภู ณา
 มาณ ก็ ภอ หาดาน ตกใจ ขึ้น ไส ยา ยัง
 ไม่ เคย ผัน เหน เถย เช่น นี้ จะ ร้าย ดี ได้ คุ
 หรือ ทุกขา หาดาน นี้ นึก หวาด หวั่น พรัน
 วิญญา ขอ คุณ ทาช่วย ทำ นาย ร้าย หรือ ดี
 ๐ ท้าว สิทธา พัง ตาม เนื่อ ความ ผัน เหน สำ
 คัญ นิ่ง พิ นิ จ นับ ดี ถี ตั้ง เกศ ยาม ตาม

ไชยโกศลก มี แล้วเข้าที่มานประ กอบ สอบ
 คำ รา คำ รวณ เนตร นัง อิง นิง พิ นิจ ก็
 แจ้ง จิตร สัจ จัง ไม่ กัง ขา ด้วย จักร์ กรด
 ทศ ไชย อนุชา จะ ถูก ยา พิศม์ แฉก แสบ
 แหกตา ฏญ แม้น เรา นิง เสีย มิให้ ลูไป
 ช่วย เหน จะ ม้วย ชีวัง คับสัง ขาร ด้วย
 ฤทธิ ยา แรง ร้าย หลาย ประการ ทั้งไว้
 นานเจ็ด วัน ก็ พลัน ตาย เพราะ ยังไม่ ถึง
 ที่ จัง มีเหตุ เกิด ตา เกต รั สักญ ที่ มั่น
 หมาย เทพ ช่วย ป้อง กัน อัน ตราย ให้
 ลูกชาย นั้น เหน เปน สำ คัญ ทั้ง ยศ ศักดิ์
 จักร์ กฤษณ์ ยัง ติด อยู่ จะได้ คู่ เสดย ชมภิรมย์
 ขวัญ ทั้ง พ่อ ลูก นั้น ก็ จะ พบ ประ กัน เหน

แม่มนั้น ความ นิมิตรไม่ ผิดเลย จึง บอกอดีต
 นัตตา ว่า ฉัน นี้ เอง ยืน ดี ได้ การ แล้ว หลาน
 เขี่ย จะ ถึง ที่ มี บุญ ได้ คุณ เคย แม่มนั้น เคย
 เข้าไปไม่ได้ การ ด้วย บัด นี้ บิดา กับ มารดา
 กำลัง เข้าสู่ ตึก ที่ ยึด หาญ จะ เสีย ที่ แทบ
 กาย ถึง วาย ปราน ด้วย พวก พาด เรื่อง
 ฤทธิ วิทธา ตัว เจ้า ต้อง ร้อนใจ รีบ ไป ช่วย
 ไม่ จะ มัว ย ช้าง ลื่น ลัง ชารี แม่มนั้น เหนือ องค์
 ทรง ฤทธิ ฤก พิศม์ ยา อย่าง นึ่ง เข้า ช่วย ดับ
 ให้ ดับ พัด ด้วย กำลัง แรง ยา ประจามิตร
 มัน มี ฤทธิ เรว รวด เหนือ กวด ชัน / ถ้า แม่มนั้น
 นิ่ง นอนใจ แก่ ไม่ ทน ครบ เจ็ด วัน แล้ว
 ตาย วาย ชีวี จง เอา น้ำ ใน สระ เปน กระสาย

ไป รค กาย กิณ ชะโดม ไชม เกษี ๑๑๑๑ กับ ตัว
 ยา ของ คา มี ๑๑๑๑ จะ คื่น ดี ตั้ง หมา ย"ไม่ วาย
 ปราณ ๑๑๑๑ จง รีบ ไป ให้ ทน ใน จัน นี้ ๑๑๑๑ ด้วย
 ไฟ ฤทธิ ย่า มัน กล้า หาญ ๑๑๑๑ ได้ แทน คุณ
 บิฑูรค์ กับ วงศ์ วาร ๑๑๑๑ แหม่น เน้น นาน นึก ไป
 แก่ ไม่ ทน ๑๑๑๑

๑๑๑๑ พระกมว พัง สาร สิทธา เหม่า ๑๑๑๑ ให้ ๑๑๑๑
 เสรว่า เสือ ใจ คิด ไม้ ๑๑๑๑ ด้วย จำ เปน จำ ไป
 จะ โกลด ก็น ๑๑๑๑ อภิวันท์ พุท ทะเวท น้ำ เนตร์ นอง
 เคย ๑๑๑๑ เก่ง ๑๑๑๑ เข้า ๑๑๑๑ ได้ เปน ๑๑๑๑ เมื่อ ยาม
 ทุกข์ ๑๑๑๑ กลาง ๑๑๑๑ เปน ๑๑๑๑ เพื่อน ๑๑๑๑ ได้ เลียง
 ๑๑๑๑ คม ๑๑๑๑ ช่วย ๑๑๑๑ คม ๑๑๑๑ ๑๑๑๑ ไม่ ทน ๑๑๑๑ สมอง ๑๑๑๑
 ๑๑๑๑ พระ ๑๑๑๑ ยะกา ๑๑๑๑ เปน ๑๑๑๑ กอง ๑๑๑๑ กรรม ๑๑๑๑ จำ ๑๑๑๑ ใจ ๑๑๑๑ ต้อง

ไถ่ ถับ จะ นานนับ วัน คอย ถ้อยหา สุก
 ผ่อน พรน จน จิตร์ ทั่ว บิดา เป็น เวลา แค้น
 คับ ถึง อับ จน แม้น เป็น แต่ วงศ์ ฅณา
 ญาติ ไม่ อยาก ปราณา ไป จาก ไพโรจน์
 จะ อยู่แทน คุณ ทา ประสา จน ไม่ ร้อน รน
 รำพึง ถึง ผู้ใด

๑ ท้าวสีททา ว่า ดี แล้ว หอาน รัก เจ้า
 รู้จัก คุณ ทา วิชา ไศรย จง เจริญ ยิ่ง ยศ
 ปราณา ไป ทา ขอบใจ เหน่จริง ทุกสิ่ง อัน
 แต่ ครั้ง นี้ มี กิจ ของ บิดุเรศ บังเกิด เกษ
 การุญ คุณ มหันต์ ต้อง คับ แค้น เข้า ที่ ถึง
 วิชา ครอบ ผ่อน ผัน คิณ ปอง ฅนอง คุณ จะ
 ปราณา ยศ คักดี รู้จัก พ่อ ได้ สืบ ต่อ คิณ เขื่อ

ช่วย เกื้อหนุน ถัดขณะ หลาน นี้ จะ มี บุญ
 อย่า คิด วุ่น หลง โย อาไถย ตา จง รีบ ไป ให้
 ตำเฝ้า เฝ้า รุระ ให้ ขณะ สัตว์ หมู มี จา
 แม่น นาน นึก อาไถย ถึง โย ยกา จึง กลับ มา
 เยี่ยม ก็ ได้ เปน ไว มี แล้ว ดูก เข้ หอง ใน
 มี ไค้ ขี้ หยิบ ห่อ ยา ไคย พลัน จมื่น จมึ
 ออก มา นั่ง ยั้ง หยุด หน้า กุฎี เอา วารี ใน สระ
 มา ละลาย สะโลม องค์ สรง ภาครี ให้ จักร
 กฤษณ์ เสด็จ ประสิทธิ์ มนต์ ประสาตร์ ตั้ง
 มาท หมา ย ถึง พิศม์ ยา อาวุธ จะ ต้อง กาย
 ไม่ อันตราย ยืน ยง คง กระพ้น แล้ว หยิบ
 กัดก ตัก น้ำ อามฤตย์ เอา ฝา ปิด แน่น อัด
 รัศ กระสัน กับ โอศธส่ง ให้ นัคตา พลัน

ของสำคัญนี้ เจ้าจงเอาไป แม้นผู้ใด ต้อง
 ยา หรือ อาวุธ ยังไม่สุดสิ้นชีพ ตักเสีย
 เอา น้ำ ละลาย โอสถ นี้ รดไป จะโตมในกา
 ยิน แล้ว กิน พด้น คง เลื่อม กลาย หาย ที่
 ไม่ มี พิศม์ กำถ้ง ฤทธิ เรือง แรง แสง รยับ
 อยู่ หอก ปืน ยืน ขง คง กระพ่น ใครทาง
 พ้น ไม่ ทาย ทำลาย ตามู จง จด จำ สำคัญ
 ให้ มัน จิตร ีไป ทาง ทิศ ทักษิณ ตรง ถิ่น ถาน
 จะ ประสพ บิคุรงค์ กับ วงศ์ วาร สำเร็จ การ
 ปราถนา สारพณ อย่า หลง โย โอยกา เคย
 หมา หกลาน เคย สำราญ อยู่ใน กลางไฟร
 สันต์ ทัว เจ้า จง รีบ ไป จะ ได้ ทน ช่วย
 บ้อง กัน ประจามิตร ของ บิคา

๑ พระ กุมาร พัง คำ จะ จำ จาก น้ำ ตา
 พวาก พรัง พราย ทั้ง ข้าย ขวา ศิโร ราบ
 กราบ บาท ไอยกา รับ ห่อ ยา เยื้อง ย่อง
 มา ห้อย พัด รับ จัก แจง แดง องค์ ทรง
 ฤษา พระ หัตถ์ ศว จักร์ตรี ขมิ ขม้น ออก
 จาก ที่ ศาสดาไม่ ข้าย พัดน ระเห็จ หัน ขึ้น เวหา
 นภา โดย ประทักษ์ณ อารามครบ ตาม รอบ
 ตาม ระบอบ แบบ อย่าง ถือ ทาง ไสย แดง
 บ่าย ถักตร์ ทักษณ ไม่ กิน ใจ ตั้ง พระไทย
 ทม ทิศ ของ สิทธา ลอย ละลือ แด ศว้าง
 มา กดาง เมฆ แด่น วิเวก หวาด หวั่น กระ
 ศลย์ หา เฝ้า เหลี่ยง หดัง อาไธยถึง ไอยกา
 จน ดับ ตา ทั้ง ถักตร์ คิต หัก ใจ ทอด พระ

เนตร์ ทศนา ป้า ระหง ล้วน พุ่ม พง ทิว แถว
 แฉว ไคล ครั้น เห็น้อย ช่อน ผ่อน พักสำนึก
 ไพโร แล้ว รีบไป ตาม ทาง กลาง อร์ญ อะ

๐ ขอ กล่าว กลับ จับ เรื่อง เมือง กำหนด
 ถึง จักร์กรต ทศไชย อยู่ไธสวรชัย ครั้น รุ่ง
 แจ้ง แสง สาย ชื่น พรายพรรณ กอ ถึง วัน
 กำหนด ทพ ออก รับ รบ ต่าง จัด แจง แดง
 องค์ สรง สมนาม สุกนธาร ปณ ปรง พุ่ม ตระ
 หลบ ทรง เครื่อง คัน วนยุท อาวุธ ครบ
 ต่าง นอบ นบ วันทา ถึง อาจารย์ แล้ว เสด็จ
 เยื้อง ย่าง จาก ปราง รัตน์ สอง กระษัตริ์ ปรี
 เปรม เกษม สำนึก มา ถึง ที่ เกย ชะดา หน้า
 พระ ถาน พวก ทหาร กราบ ก้ม บังคม คัด

สอง กระษัตริ์ ทรง พระยา อาชา ชาติ ให้
 เกิด^๕อน คณาท พถไกร จากไธสวรย์ ทัก ข้าม
 ทุง มุง มาไม่ช้า พลัน ถึง สำคัญ เขตร์ค่าน
 ขาน ชะลา ให้หยุด ยั้ง ตั้งมั่น กระชั้น จิต
 เปน ตับ ทิด เรียง ราย ทั้ง ข้าย ขวา ดู กำถึง
 พัง ขาว ขาว ชะวา จะ ยก มา หัก หาญ
 ประการใด ๗๖

๑ ม่าย พวก แหก คอย ดูรู้สังเกตุ เข้า
 ทูต เหตุ ชี้ แฉง แฉลงใจ บัด นี้ องค์ ทรง
 ยศ ทศไชย ยก พถไกร ออก มา คอย ราวี่ ๗๖

๑ ปาง พระ เจ้า จอม ขวาคักดา เคย ได้
 พัง เหตุ เข็ม อีกไม่ นึก หนึ้น นั้น น้เห็น แน่
 ใจ พวกไฟรี จะ ถึง ที่ มรณา ด้วย ยา เรา

จึ่ง จักแจ้ง แต่ง องค์แล้ว ทรง กฤษ
 ณา พิศม์ ส่อน ไล่ไปใน เป้า แม้น สบ ที่มี
 ไชย จะ ได้ เหา ออก แอบ เบ้า นาย ทพ ิธิ
 จัป มั่น แล้ว ชวน องค์ ทรง ยศ โอรสา ขึ้น
 ทรง ม้า ยก พหล พต ชันธิ มา ถึง ที่ ยุทธนา
 ประดา กัน ให้ ทั้ง มั่น หยุค อยู่ ดู ทำนอง
 แล้ว ชับ ชับ ม้า ออก หน้า ค่าย เห็น ตัว นาย
 แผลก หน้า มา เปน สอง จึ่ง ตรัส ทัก ถาม
 ไป ทั้งใจ ปอง นั้น พี่ น้อง ญาติ กัน หรือ
 ฉันใด จาน ขึ้น นี้ ที่ จะ หวาด ขยาด จิตร
 จึ่ง ได้ คิด หา หมอ มา แก้ไข เปน พงศ์ พันธุ์
 กัน หรือ ชื่อ อะไร จง บอก ให้ แก่ จง จิตร
 อย่า ปิด กัน แม้น เกรง กถั่ว ตัว จะ ตาย วาย

ชีวาตรี อย่า บังอาจ คิดสู้ เปน คู่ ชัน เริง
 ส่ง บุตรีมา อย่า ข้ำ พลัน ขึ้น คู่ กัน คือ ถึง
 จะ ถึง ทาย ๖๖

๐ ทศไชยไค้ พัง กำลัง โกรธ จึง เอ็น
 โขมสู้ ทอบไป ตั้ง ใจ หมาย อย่า ทนง ของ
 อาจ ประมาทชาย ขึ้น ตกายเกิน คักคี่ พุท
 หัก ญาณ นี่ คือ องค์ ทรง เสด็จ พระ เชษฐา
 จะ มา ชำ พอก แหก ให้ แหก ฉาน อัน ธิตา
 อย่า หมาย จน วาย ปราณ มี ไค้ พาน พบ
 เหน อย่าง เชน เอง มา ขอ ลูก เขา ไม่ ให้
 ชาติ ใจ โกรธ กลับ ยก โทษ พาด ผิด คิด คุม
 เห่ง อย่า เผยอ เหนือ หิน ให้ ครึ้น เตรง วัน น
 เอง ชีวัน จะ บัน โดย ๖๖

๑ มัคท่าน ตอบ ว่า ดู หน้าชั้น งาม ขึ้น
 นั้น เกือบ จัก ถึง ตักไซย หาก ว่า คิด ปรานี
 มี แก่ใจ จึง ปลดปล่อยให้ กลับ หดงไป ตั้ง เมีย
 งาม นี้ ไต่ พื มา ทำ ตำทับ ต้อง เขียว วัช กัน
 ให้ ถึง ได้ เสีย แม่น รัก ตัว กลัว คาย เสีย
 คาย เมีย จง ไกล่ เกลี่ย ตั้ง ธิคา มา ให้ เรา
 สงสาร ท่าน เขยฐา ที่ มา ช่วย จะ พลดอย
 ม้วย ชีพ ด้บ เสีย กับ เขา อย่า ดึง คือ ถือ
 ตัว คิด มัว เมอ เอนดู เจ้า จึง ช่วย เตือน
 คอย เพื่อน เกลือ ๗๖

๑ พระ จักร กรด ตรัส ว่า หน้า หักรอ มา
 ทั้ง ข้อม ข่ม ขี้ ตี เสมอ เขา ไม่ เกรง ฤทธา
 ยัง หน้า เธอ หดง ตะเมอ เมอ มัว ตัว จะ

ทาย ท่าน เปน แหก แปรก เพศ ประเทศราช
 มา เอื้อม อาจ อวด องค์ จ้างง หมายถึง ไม่
 เจียม คักคี่ สันฐาน ประมาณ กาย ดัง ละคร
 ต่าย ตำ เค้า อยู่ เรียบ คิน คิด หมายถึง มั่น
 จันทรา บน อากาศ สัก ก็ชาติ จะ ได้ ชม สัม
 ฤทธิ เหมือน หมายถึง จิตร ธิคา ยุพาพิน เขา
 ไม่ ยินดี คัวย คอก ้วย การ อย่าง ว่า แต่
 ขด องค์ นาง นงนุช ถึง โดย สุก ขึ้น ภาย
 ที่ กวาด บ้าน ก็ ไม่ ให้ ปะ ปน พวก คน พาธ
 อย่าง ทยาน หยิ่ง เผลอ ละเมอ เมา แม่น รัก
 ทั่ว กั้ว ทาย วาย ชีวีตร อย่าง ขึ้น คิด เขม
 โหด เหน โฉด เขา จง เลิก ทัพ จาก ที่ บุรี
 เรา ขึ้น มา เฝ้า กวน กัน จะ บัณฑิต ะ

หอก ชัก ชาว เมือง บัด แผ่น โผน กระโจน จับ
 กระ ชาก ชุก ยุค แยก แสง ลำทับ พวก แยก
 ยับ ย่น แยก แยก กระ จาย ะ

๑ มัคค่าน หาญ คึก ไม่ นึก พรัน ชับ ม้า หัน
 โผน ผก ผก หงาย เข้า ไล่ พัน พล ไกร ทั้ง
 ไพร นาย เลียง กุ่ม วาย วัง หลบ กระ ทบ กัน

๑ พระจักร์ กวด ฤทธิ ไกร น้ำ ใจ กล้า ชับ อา
 ชา จู ใจ มิ โถม ถัดกัน จึง เจ็ด ไม่ ท้าว ทอง คอย
 บ้อง กัน ได้ ที่ หัน หวด ชัก กระ หน้า มา ะ

๑ ทศ ไชย ไล่ แสง ถูก พหล เหล่า พวก
 พล แยก ยับ ดับ สังขาร กุศราช ไอรส ท้าว เจ้า
 ชวา ชัก อาชา แผ่น ถัด เข้า รับ รบ ทั้ง
 สอง คู่ คู่ กัน ด้วย ชัน แสง ท่าง ทิม แสง คี

พัน เจ้า บันจบ ต่าง ว่องไวใจ ทาญใน การ
 รม ต่าง เลี้ยง หลบ ได้ พัน ประจัญ บาน ทศ
 ไชย ได้ แสง ภาอ แผลง พลาท กุศราศ รับ
 ได้ ค้วยใจ ทาญ จักร กรค เจือไม้ ทำว โดม
 ทยาน มัด คำน รับ ร้อง คอย บ้อง กัน ต่าง
 เรือง ฤทธิ วิทยา ค้วย สำนารถ ไม่ พลัง
 พลาท พลิก แผลง แวง ขยัน จน เห็น อย
 อ่อน เต็ม ระอา ออก รา กัน ภาอ ควัน จวน
 จน สมนธยา ะ

๑ พระ จักร กรค กรังใจ ไฉน ทนอ อ้าย
 แวก พ่อ ลูก นี้ ตี นัก หนา จำ จะ ต้อง แก่
 ไหวใช้ วิชา คิด เช่น ชำ เลียให้ ตาย วาย ชี วิ
 จึง ถอด ประ คำ สำ คัญ ขึ้น พัน หัก ถ แล้ว

กว้าง กว้าง อ่าน เวท วิเศษ ศรี เติบง สนั่น
 วัน สเทือน อรณ เปน พวก ผี ผ่น ผ่งาน
 ภาษาน มา ทั้ง สอง มือ ถือ กระ บอง ร้อง
 ภาวต รูป ประหฤต หลาย อย่าง ต่าง ภาษา
 ข้าโลกได้ พวก เหล่าชาวชาว เจือ ศาตรา
 รุก วัน ประจัญ บาน พวก แหก ถ หนี วัน
 ย่น ขยาด เหน็บสาจ ศักดา มัน กัด้า หาญ
 สียง ระงม ล้ม ลุก วึ่ง คดุก คดาน มัคทำน
 ค่อ สู้ คัวย รุ ทน แล้ว ชู กฤษ พิศถาน อ่าน
 คามา คามา คำรา เรียน รุ เปน คู่ ชัน พายุ
 พัด กัดัก กัดุม ชะอุม ควัน เปน เวศวรรณ
 นาย ผี มี ศักดา ถือไม้ ท้าว ถา โถม กระโจม
 ฟาด พวก ปีสาจ รับ รบ หดบ ถดา เติบง

ฟ้า ฟาต ปราศ ปลาบ วาบ ใน ทา รูป ยักข
 ภูต พราย ก็ หายไป พวก พล แหก หั
 กัดบ เข้า รับ รบ แหก สมทบ แหก พัน เลีย
 ห้วน ไหวว ต่าง หัว หาญ ทวน ต่อ ไม่ ทำ
 ใจ ทั้ง แหก ไทย ตาย ทับ ลง นับ พัน ฯ

๑ สอง หน่อ นารธ นิ่ง คิณ พินิจ นึก เห
 ชาติ คึก เรียว แรง แรง ขยั่น ต่าง ขยับ ขั
 ม้า เข้า ผ่า พัน โจม ประจัญ สอง เจ้า ชาว ชว

๑ มัคค่าน กับ บุตร กุศราช ไม่ ห้วน
 หวาท ฤทธิ ไกร ค่อย ใจ กล้า เหน สอง องค์
 รุก ไล่ ไกล เข้า มา จับ กล้อง ย่า เบ้า ไป มิ
 ไถ่ นาน ถูก จักร กรด ทศไชย ตั้ง ใจ คิณ
 อำนาจ ฤทธิ แรง ย่า นัน กล้า หาญ ลีน สติ

าก ม้า อชาชา ชาญ ทั้ง จะ ถาญ ถ่วง ดับ คับ
 ี่ พวก ทหาร เหน นาย ต่าง กาย ส้น เข้า
 ักัน หมาย ว่าจะ ภา หนี้ ภา พวก แหก
 ัก บุกได้ คดุก คดี ต้อง ถอย หนี้ ทั้ง นาย
 กระจาย ไป พด ชวา ได้ ที่ ได้ ที่ ต้อน ชาว
 นคร เข็ด ขยาด คิค หวาด ไหว ด้วย เจ้า
 าย ตัว มา ประวา ไซย ต่าง เต็มใจ สด จน
 ้น บัญญา ได้ แต่ หอก ไม้ หัว คธา วุช
 ต่าง รืบ รุก หนี้ กระจาย ทั้ง ซ้าย ขวา พวก
 แหก ได้ ฆ่า ้น กระชั้น มา ภา สุริยา มีด
 มน ลับ ส่น กัน ะ

๑ มัคค่าน เหน สม อารมณ มาท ร้อง
 ประกาศ กับ พวก พด ชนธิ ให้ เลิก ทัพ กลับ

ทหาร เข้า ทาน พลับ ภาธ ตจัน มีต พ

จุด คบไฟ อัน ฟัน้อง สอง รา ถก ขา พิ
 สัน ความ คิคนอน พับ เหมือน หลับ ไศล

ทหาร หาม มา พลับ พลา ไชย ยัง มี ไค

พันให้ อันตราย

๑ ฝ่าย พวก ที่ หัน แชก วัง แดก คณ เสิ่ง
 ครึก ครื้น ลม กว่า คมำ หงาย บ้าง เปีย
 แชก แดก คณ เหยียบ กัน ตาย ทั้ง ไพร นา
 วัง หันไม่ มีใจ บาง คน หัน คณ บุค เข้า ชู
 รก ต่าง จิตก คัว สัน คิค หวัน ไหว วั
 งม งาม หมาย มุง มา กรุง ไกร ครัน เหน
 ไกล พวก ขวา ไม่ มา ตาม แล้ว หยุค รอ
 รวม กันได้ พัน กว่า ต่าง ปฤกษา ปราไสย

ไปได้ตาม ถ้าเจ้า นาย ทาย ลงใน สงคราม
ามี ความ ผิด โทษ ก็ ถึง ทาย จะ ต่อสู้ อยู่
วย คง ม้วย มีต ถึง จะ คิด แย่ง ยุทธ ก็ สุก
มาข ด้วย กองทัพ ฝ่าย เรา ขึ้น เจ้า นาย
คง วอด ภาย วิชา มัน ฆ่า ที่ ถ้า กระไร พวก
เรา เข้า นีเวศ กราบ ทูล เหตุ แก่ พระ มะเหสี
จึง พี่นาง นัศตา ใน ธาณี ภอ เห็น ที่ แก่ ใจ
ใช้ บัญญา ด้วย ขี้ศึก อีก หาญ มา ทัก ท่อ
เพราะ มี ช้อ มุ่ง มาท ปราศนา แม่น ยอม
ส่ง องค์ พระ ราช ธิศา เห็น ไม่ ฆ่า สอง พระ
องค์ ให้ ปลง ชนม์ ชน โทษ เรา หัน แรก ต้อง
แตกทัพ สุก จะ ปรับ โดย ความ ตาม นุสนธิ
เพราะ ความ ทาย คิด นำ ประจำ คน ท่าน ทุก

คน จะ เหน เป็น อย่างไร พวก นาย
 นาย กอง ต่าง ทรง คิด เหน จริง จิตร
 ตง ลีน สง ไสย ต่าง คน ต่าง ยิน ยอม
 พร้อมใจ แล้ว รีบ ไป ถึง ภาว ไม่ ช้า พ

๑ พวก ชาว เมือง แจ่ง จิตร กิตติ คัมภ์
 แรก จับ จอม วง นร ัง สรรค์ ไป ไว้ คำน ชาน
 ชดา คง ฆ่า พัน พล ันธุ์ แดก ทัพ หนี้ กณ
 มา ทั้ง ชาย หญิง วัง งาม รู้ ความ แ
 เตียง เชน แห้ ไหย ให้ อา โดย หา แสน ส
 ธาร เจ้า นาย ฝ่าย น้ำ ตา ต่าง ไศกา รำ รั
 ้วย ักดี ๗๘

๑ ส่วน เสนา นาย ทัพ กับ ทหาร ถึง สถาน
 ท้อง พระ โรง อัน เรือง ศรี ภา จั รัส สุริยน

มน ตรี พร้อม อยู่ ที่ ห้อง พระโรง รจนา
ทุก ความ ตาม เรื่อง แต่ เบื้อง หลัง ว่า
วัง ทรง เคช กับ เชษฐา เข้า รับ กับ
ชาว ชวา ต้อง พิศัย ยา ล้ม ลง กลาง
คราม พวก แหก จับ เอา ไป ได้ เมื่อ ก็
ร้าย ดี ยัง ไม่ ทน ไต่ ตาม ข้าพเจ้า อยู่ ชิด
ติด ตาม พวก แหก หลาม ล้อม ไว้ แล้ว
พัน ด้วย น้อย ตน พัน บัญญา ต้อง ล่า
พ แทะก ย่อย ยับ โยธา ถึง อาสัญ พวก
ก็ เจ้า เหล่า นี้ ถึง ชั่ว วัน แม่น ทรง ธรรม
แม่ ไป รด ก็ โทษ ตาย ๗๕

๐ องค์ จัรัส สุริยา วราเชช ได้ พัง เหตุ
โทษ ให้ พระไทย หาย ถึง สวรร พระ บิดา

กับ น้ำชาย จะ ดี ร้าย ยัง ไม่ รู้ ด้วย อยู่
 จึง ตรัส สั่ง เสนี นายทหาร ปีก ทวา
 มั่น อย่า ห้วน ไหว จน รักษา น้า ที่ ทุก
 ไป อย่าปล่อย ให้ สัตว์ จู เข้า มา เว
 รีบไป แจ้ง แกล้ง เถ่า ที่ หนักเบา การ
 คิด ปฤกษา กับ ไฉมยง นงคราญ พระ
 ศา ทั้ง แม่ น้า สร้อย สวรรค์ ให้ ทนใจ ที่
 การ คำนวณ ควร เหน จะ เย็น ร้อน จะได้ ฝึก
 ฝน แปร คิด แก้อ ไข แม่น คก ลง คง ก
 สถานใด จึง จะ ให้ ท่าน รู้ คอย อยู่ พลา
 แล้ว ลูก เข้า ข้างใน มี ไต้ ฟ้า เหน แม่ น้า นิ่ง
 รอ อยู่ หอ ขวาง เข้า ทุก แจ้ง กิจจา ไศกา
 พลา พวง ขุน นาง นาย ทพ หนี กลับ มา

๑ ว่า พระ บิดวงศ์ สอง ทรง คักคิ เข้า
 ๒ หัก ต่อ สู้ หมู มิจฉา อ้าย พ่อ ลูก แอบ
 ๓ มา เบ้า ย่า ถูก บิดา จักร์ ทรท กับ ทศไชย
 ๔ ศติ ตก ม้า อาชา ชาติ พวก แรก กตาค
 ๕ กลับ จับ ไปได้ จะ ร้าย คี มิได้ แฉง
 ๖ จักษ์ใจ พลไพร่ แดก ยับ หื้อ กลับ มา
 ๗ สอง อนงค์ ทรง สดับ แสวง กิจ คง
 ๘ ปลื้ม ชีจิง ให้สังขาร ตก คตลิ่ง อึง อื่น
 ๙ อูรา กลัว ภัยคา จะ ทาย ฉาย ชีวี สิ้น
 ๑๐ ทรวง คั่น อื่น อูระ ตม ประทะ ชบ เคี้ยว
 ๑๑ เวียน เกษี ฤไทย วาบ ทราบสิ้น ทัว อินทรีย
 ๑๒ วิสญญี่ แ่น นิ่ง ไม่ถึง กาย าวะ
 ๑๓ พระ บุตรี ไอรส กำศรค ไศก ๓ สนม

วิโยค หวาดไหว พระไทย หาย สาว
 กรมใน ทั้งไพร่ นาย ต่าง กุ่ม วาย
 หวาด เพียง ขาดใจ เข้า ประคอง สอง
 ทางไศก ศัลย์ บ้าง นวดพัน เสียง แห
 แก้วไว เอาสุคนธ์ ปน ประจ จรุงใจ เข้า
 ได้ ตรง ชะโถม นางโฉมยง

๐ สองสุตาได้ รศโธสถ ขึ้น ค่อย พ
 พันเข้า คณึง ตถึง หลง แวง พระไทย
 นัง ประทัง องค์ กรรแสง ทรงไศกา ปฤ
 กัน ให้ออก เอ่ย เคยเห่น อยู่เป็นคู่
 ทั้ง ทูทซ์ เทบ ชีวา จะ อาสัจญ เคย ปก เกศา
 เข้าเย็นไม่ เว้นวัน อยู่ ด้วย กัน เมื่อ ตะก
 มาหนีไป พวง ผกา ว่า สง สาร นาน ๆ ประ

ทั้งนี้ จะ เหน จิตรี พิศมัย มา เกิดเจ้ญ
 ๖ อนาคต น่า ขาดใจ สัก เมื่อไร จะ ได้ คื่น
 ขึ้น ชู ๖๖

๖ สาว สุรางค์ ต่าง วิทก ว่า ออก แตก เปน
 แหก แล้ว หมค ต้อง ออก หมู แม่น ตก
 ๖ เมือง ชวา มะถายู ถูก จะ สู้ กับ หน้า กิน
 บุรี ทาย ไม่ ขอ อยู่ คิค ยอม เปน หม่อม
 คองก ถึง เมือง แตก ตาม ที่ ไม่ หนึ หาย
 เครือ แทน คุณ ทุต เกต้า เปน เจ้า นาย มีให้
 ขยาย ชาว ชวา เข้า มา บ่น ๖๖

๐ สร้อย สวรรค์ หัน หน้า ปฤกษา พี่ ไอ้
 ครั้ง นี้ ยาม วิบัติ ถึง ชัด สน สง สาว สดอง
 ขัตติยา ปิ่น สากด จะ สิ้น ชนม์ ฤฯ ยัง อยู่ไม่

รัชเดชา แล้ว ปดอบ พระ ธิดา มารดรี
 มณีนพรัตน์ ของ แม่ เขย เป็น เวร กร
 คำ จุน ที่ คุ่น เคย จะ ชวต เขย ชม ชื่น
 คื่น วัน มาได้ คู่ ไคณ แยก ที่ แผลก เข
 แสน ทะเวทยาม วิโยค ต้อง ไศก ศัลย์ ไม่ เ
 ไครคุ่ม กรอง ช่วย ป้อง กัน กรรรม มา ทน
 แล้ว นะ แก้ว ตา แม้นไม่ส่ง สายใจไป
 เขา พ่อ ของ เจ้า ชีวัง จะ ตั้งชาริ คัย
 เตียง กรรรม จำ จิตรร์ ส่ง ธิดา ช่วยชีวา สย
 องค์ให้ คง คื่น นึก ว่าเจ้าเอา บุญ แทน คุณ
 พ่อ อย่า ย่อ ท้อ วิญญา อุดำห์ผืน แม้น
 กุศล หน หลัง เคย ยัง ยืน คง จะ คื่น ทัว
 กลับไม่ อับ จน

๑๐ พระ อีดา อาศูร พุท ทะเวท น้ำ พระ
 ตรี ไหล่ นอง คัง ฟองฝน คิธ ร้อน ตัว
 ลัว แฉก จะ แผลก ปน เพราะ จำ จน
 จิตรี ด้วย บิดา กวรแสง พธาง ทาง นบ
 บกิวาท ลูก ไม่ อาจ ขึ้น คำ ที่ รำ ว่า ขอ
 งาม คุณ สอง กระษัตริ์ ขัตติยา เพราะ เกิด
 บุรี ามี กรรม เข้า ย่ำ ยี่ จง ส่ง ตัว ลูก ไป ให้
 คอ กั เขา ขอ เปลี่ยน เขา สอง กระษัตริ์ มา
 เครี ฐรี ให้ ลูก กับ บิดูรงค์ คง ชีวี แล้ว
 ขอบ นี้ จะ ขอ ลา มารดา ตาย ไม่ ขอ ร่วม
 รัก แฉก แผลก ประหฤาต ให้ เสีย ขาติ เชื้อ
 ทุระกุด จะ ลูญ หาย แล้ว กราบ บ้า ชนนี้ กับ
 พี่ ชาย อยู่ สบาย เกิด พ่อ น้อง ขอ ลา ทุระ

๑ พระเชษฐา รับ หัตถ์ ตรัส บรรหาร แล
ส่ง สार มิ่ง มิตร ขนิษฐา พี่ไม่ส่ง น้อง
จาก นครา จะ อาษา ถึง ไชย กับไพร่

๑ สร้อย สวรรค์ ขวัญ อ่อน ถอน ทะเ
แสน สมเพท พระ อิศา มารศรี กรรณ
สอศ กอศ กอ เข้า ไศก ไม่ รู้ ที่ จะ คิด ข
ประการใด ทั้ง สี่ องค์ ทรง วิโยค ไศก สร้อย
จน ตึก คั่น เคียน คับ ลับ ไศก เติบงเซง แ
สาวสวรรค์กำนัลใน เฝ้า ร้อง ให้ อยู่ จน แ
แสง ทวัน

๑ จะ กล่าว ถึง จักร์ กฤษณ์ ฤทธิรุต แต่
ยัง หยุก มาใน กลางไฟร สันต์ ครั้น
รุ่ง แสง แสง ศรี วิจิตรณ ระเห็จ หัน เหาะ

ฝนภา ให้ คร่ำ ครวญ หวน คิด ถึง บิด
 จะ มี เหตุ หาญ หัก กัน นั้ก หณา ถึง
 รั คง ทรง ทิศ ของ สิทธา ภอ สุริยา แจ่ม
 รัชวาลย์ เหนไร ๆ ใน แนจ แถว จิต
 ธาณี ไหญ่ ไค ระโหถาน มุ่ง จำเพาะ
 ละ รืบ ถืบ ทยาน ถึง สถาน สุธาวาศ ราช
 บุรี เหน ผู้ คน บน เจริง เทิน เทียว เติน คถา
 คอย ประจำ รักษา ทุก น้า ที่ คุ เจียบ เสง
 เศา ภา วิญญา ทั้ง ธาณี เหน ท่วง ที่ ดัง วาจา
 ของ อาริย์ คง จะมี สัตรู มา สู้รบ จึง
 สมทบ น้า ที่มี ทหาร จะ ลงไป ถาม คุให้ รุ
 การ ได้ พบ พาน บิดา ใน ธาณี แล้ว
 เหาะ ลง ทรง ถาน ชาน ประธาท เหน อำมาตย์

ตรวจ ทรา ทุก น้า ที่ เดิน เข้าไป ไ้
 ตาม คดี นคร นี ชื่อ ไร ไฉน นาย
 นาม ท้าว เจ้า บุรินทร์ ครอบ ถิ่น ถาน ย
 ราช ก่อ เกอ สืบ เชอ สาย ฤ บ้าน ไร่
 เคื่อง ชุ่น เกิด ชุ่น วาย ต้อง ตั้ง ราช ระวัง
 ท้าย อัน ไค

๐ ส่วน เสนี นาย ทัพ สดับ ถ้อย เห็น
 หม่อม น้อย พุก ทนง นึก สงไสย ดู รูป ร่าง
 แปลก ปลวศ บังอาจ ใจ มา ถาม ไ้ ถึง การ
 ความ บ้าน เมือง หรือ จะ เปน เชื้อ วงศ์
 ของ ทรง ศักดิ์ ดู มิตร ภัทร ฝั่ง ศรี ฌี
 เหลือง ทั้ง ถ้อย คำ ถ้า ถิ่น ไร่ พล เมือง
 จะ มี เรื่อง ศำคญ เปน มั่น คง จึง ทอบ คำ

ชู^บ ว่า หนู^บ น้อย มา กล่าว ถ้อย^บ ใจ^บ ชู^บ ธุระ
 ระสงค์ บังอาจ ใจ^บ ไต่ถาม นาม พระองค์
 เปน วงศ์ พงศ์ เฒ่า ลูก เฒ่า^บ ใคร ทั้ง บิดร
 ดา คณา ญาติ เปน เชื้อชาติ พงศ์ เพศ
 เทศ ไหน มี ธุระ จะ มา หา ผู้ใด จง
 ออกไป ตาม จริ่ง ยอ^บ นึง ความ ธุระ

๐ พระ จักรกฤษณ์ ตรีศ ตอบ ว่า ชอบ อยู่^บ
 เพราะ ไม่รู้ จึง ไต่ มา ไต่ถาม เรา เปน หน่อ
 สุริวงศ์ อัน ทรง นาม เทียบ คิด ตาม บิดา
 ทุก ธานี นาม พระองค์ ทรง คักดี ชื่อน จักร
 กฤษ เกียรติยศ เพื่อ ฟุ้ง ทุก กรุง ศรี ทั่ว
 เรา ชื่อน จักร กฤษณ์ อัน ฤทธิ อยู่ ฤทธิ
 ไอยกา สิทธา พรหม คิด ถึง องค์ ทรง ฤทธิ

ให้ บิฑุรงค์ รอด ชีวง คื่น มา ยัง ธาณี ฯ

◎ พระ กุมาร พัง คำ ร่ำ แถลง ก็ รู้ แล
ความ ประจักษ์ เปน คักดี ศรี สม กับ คำ สิท
เธอ พาที แล้ว จึง มี คำ ตอบ ว่า ขอ บิ
ท่าน ช่วย นำ เรา ไป ใน ปราสาท ให้ พบ รา
มารดา ได้ ปราไสย จะ อาจ สงคราม ไม่ ขาม
ใคร คิด แก้ว ใจ สอง องค์ ให้ คง วัง ฯ

◎ พวก เสน่หี ใจ ได้ สดับ ต่าง คำ นัย
นำ มา ทั้ง นำ หลัง ถึง สอง องค์ นง นุช ก็
หยุด ยั้ง ประนต นั้ อภิวันท์ ด้วย ทน ไท

◎ ปาง สอง พระ มะเหษี บุตรี น้อย ต่าง
เศร้า เศร้า ใจ สดก สดก ไม่ สด ไส้ รอด เงย ภัทรี
พบ มหา เสนา ใน กับ ดู ใคร แปร กหน้า มา

ด้วย ถิ่น นาง พินิจ พิศดูไม้จัก จิ่ง
 ตรีศ ทัก ท่าน เสนา มา หว ชัน มี ชูระ
 อะไร บอกไป พลัน कुमार นั้น วงศ์ จาร ลูก
 หลานใคร ะ

๑ อำมาตย์ หมอบบ คอบ คำ นาง ไฉน ศรี
 कुमार นี้ เธอ มา แต่ บ้าใหญ่ ทรง พระ นาม
 จักร กฤษณ์ฤทธิไกร เปน หุ่นไทย จักร
 กรดไอรศ เธอ อยู่กับ ท้าว สิทธาโน ปา
 ฐ ประวิบัติ คำ ชู อยู่เสมอ เทยว ตาม
 ทิศ บิดา ภา มา เจอ จิ่ง ภา เธอ มา เฝ้า พระ
 เศวตนี้ ะ

๒ พวง ผกา พัง คำ แล้วยิ่ง คิด ชื่อ
 จักรกฤษณ์ ลูกใคร อยู่ไพร่สี่ เมื่อ เรา อยู่

คำลา พนาดี ไม่ เหน มี บุตร องค์ พระ ทรง
 ธรรม เหม่น มอง ตรอง ตรึก นึก ขึ้น ได้
 เมื่อ วัน ไป กลาง ป่า พนาสน์ที่ นาง ยักษ์
 ตึก ทาม มา ห้าม กัน เหน มี ศร รก กับ องค์
 พระ ทรงไชย กमार นี้ ที่ จะ ถูก เปน ลูก ยักษ์
 คู ผัว ภักตร์ คล้าย บิดา อชฌมาไศรย ผิด ที่
 เกษ เนตร แสง ตั้ง แสงไฟ เพราะ คิด ไป
 ตาม อากา รข้าง มา รดา เหน คง จะ เรื่อง
 ฤทธิ สิทธิ ค์คี่ ค่าย เข็ย ยักษ์ นาง มาร ก็
 หาญ กล้า ได้ ช่วย ชู กู้ชีวิตร ของ บิดา
 คิด เช่น ชำ พอก แหก ให้ แหกไป แล้ว ลูก
 มา ลูบ หัด รับ สั่ง ทาม พ่อ โฉม งาม ดวง
 จิตร พิศ มัย เจ้า อุสาค์ ทมาย มุ่ง มา กรุง

ไกร แม่ ขอบใจ จง รัก ที่ รัก ดี เมื่อ ก็
 เจ้าเข้ามา มาวดา แปลก เพราะแต่ แรก อยู่ใน
 กลางไฟร ศรี พ่อ ยัง อยู่ใน ครรภ์ ชนนี้
 เปน หลายปี แล้ว มา จาก อาจารย์ แม่ ของ
 เจ้า อยู่ ดี หรือ มี ทุกข์ ค่อย มา คุณ ปรี เปรม
 เกษม ถิ่นดี ทั้ง องค์ พระ เจ้า ปู่ อยู่ ถิ่น
 งาม จง แจ้ง การ ตาม จริ่ง ทุก สิ่ง อัน มา
 พบ แม่ วัน นี้ ก็ ดี แล้ว แต่ คลาศ แคล้ว
 บิดุ เรศ จาก เขต ร ชนทั้ เผอญ มี ทพ ชวา
 พวง อา อรรณ มา ทิศ พน เมือง คำน ชาน
 มุรี พระ จักร ทรศ ทศ ไชย ออก ไป รบ จน
 จวน พลบ ทพ แรก ไม่ แดก หนี กระ ชัตร
 สอง ท้อง ยา ตก พา ชี พวง ไฟรี่ จับ ไป

ไ้^๒ แก่ วาน จะ ก็ ร้าย ตาย เปน ไม่ เชน เหตุ
 แสน ถึง เวช สอง องค์ น้า ถึง ธาร ก็ จะ
 สั่ง ธิดา ยุพาพาต ยัง เปน การ ร้อน ออก ไม่
 ตก ลง พ่อ จะ คิด แก่ ใจ อย่างไร ทั้ง หรือ
 สิ้น ทาง ต่อ ยุทธิ สุด ประ สงค์ แม่น เหลือ
 บำ กว่า แรง พลาต แพลง ลง ต้อง จำ ถึง
 หถาน เรา ให้ เขา ไป ขอ เปลี่ยน เอา สอง
 องค์ พงศ์ กระ ยัทร ภอ เปา บัด ผัน แปร
 ผ่อน แก่ ใจ หรือ พ่อ คิด เหน การ สถาน ไต
 อย่าง เกรง ใจ เลย เจ้า เหมือน เผ่า พันธุ์ ๒๕

๑ พระ หน่อ นารถ สวงนา บัญ ๒๕ ส่นอง
 นึ่ง ตรึก ตรอง เหน จริง ทุกสิ่ง สรรพ์ รู้ว่า
 เปน แม่ เลียง ใจ เทียง ธรรม์ อภิ วัณท์ตอบ

ความ ตามคดี ซึ่งไปรต รับ นับ ว่า ข้า พเจ้า
 เหมือน พงศ์ เม่า ร่วม รัก เป็น ศักดิ์ ศรี ลูก
 ขอบ คำ คุณ พระ ชนนี้ ขอ รัก ดี โดย การ
 เหมือน มาร ภา ด้วย ข้า น้อย เคี้ยว น้^{๕๕}ดิน
 ที่ เห็น ต้อง ตกเป็น คน ขาด วิชา ศนา เพราะ
 เหตุ ด้วย มาร ภา แต่ ก่อน มา ภา คณ อด
 ข้า เจ็ด วัน ก็ บ้น โดย ได้ พัง บุญ คุณ ปู่ เธอ
 ชู ด้วย จึง ไม่ ม้วย รอด ตน มา จน ใหญ่
 เธอ ไปรต เกลา เถ่า แถลง ได้ แจ้งใจ รั^{๕๖}จัก
 ใน ญาติ มิตร ของ บิดา ที่ เกิด รุ่ม รุ่ม หมอง
 สอง กระษัตรี ลูก รั^{๕๗}ค^{๕๘}สิ้น สุด ไม่ มุสา ด้วย
 พระองค์ ทรง ฤทธิ ท้าว สิทธา เธอ บอก มา
 เหมือน จริง ทุก สิ่ง อัน กำ ชับ ตั้ง ให้ ข้า รั^{๕๙}บ

มา ช่วย ไม่ จะ ม้วย มรณา ชีวา ติญ แม้น
 เกิน การ นาน ไป แก่ ไม่ ทน ครอบ ใจ วน
 แล้ว ทาย วาย ชีว เธอ ใ้ ยำ กับ น้ำ อัมฤตย์
 มา ถอน พิศม์ ยา ร้าย ใ้ หน่าย หนี้ จะ ต้อง
 รีบ แก่ กัน เสีย ทน ที่ คำ วน นี้ ลูก จะ ลา
 มารดา ไป สกต ทพ รับ องค์ สอง ทรง ศักดิ์
 มา รีบ รักษา กัน ภาถ ทน ใ้ แล้ว จึง คิด ว่า
 มัน ใ้ บั้น โดย อย่า เสีย ใจ เคย พระ ชนนี้
 ไม่ ต้อง ส่ง ธิคา ใ้ ฐาคี มัน จะ อีก หาญ
 หัก เสีย ศักดิ์ ศรี ลูก จะ รับ อาษา ออก ราว
 ระคม ที่ ทพ ฝาก ใ้ แผลก ลาญ ๗

๑ พวง ผกา ขึ้น ชม สม ประสงค์ เหน
 มัน คง แขง แร่ง กำแหง หาญ ค่อย เต็ม

คณาย หาย ทุกข์ สุข สำนวน คงได้ผ่าน ภพ
 พ้ำ สุราโดย เข้า เคียง องค์ ปดง จิตร ทั่วย
 คิต รัก ประคอง ภัทรี พจนา ปลอบ ปรา
 ใตย พ่อ ทูล หัวชนนี้ ดี สุดใจ ช่วย
 แกไขบิตุงค์ให้ คง วัง ทั้งพี่น้อง น้อย
 ไหญ่ จะได้ พึ่ง เปรียบ เหมื่อนหนึ่ง
 ตก หลุม ใน ชุม ช้าง พ่อ มา ช่วย ชุบ
 ชู กู้ ช้าง ให้ รอด ทั้ง พงศ์ เผ่า ช่าง
 ประชา ะ

๐ สร้อย สวรรค์ ลูบ หลั่ง เข้า นัง ชิต น้ำ
 ขอบ จิตร หาดน รัก เปน นัก หนา แล้วยิ้ม
 เยือน เทือน สกิดให้ ธิดา ไหว้เชษฐา เลียบ
 เจ้า ยาวมาลัย ะ

๐ ไฉน มณีนพรัตน์ คิค ชัด เจิน ชม้อย
 เมิน เมียง หน้าไม้ ว่า ชาน ค้อย ยก หัก
 ขึ้น ประ นมแล้ว ก้ม กราน กลับ ถอย คณาน
 มา นัง คอย พัง ความ ๗๕

๐ กุมารายณ์ รับ คำ นับ คอย เหน นาง
 หมอบ เมิน หมาง รทาง ชาม คลั่ง แด หลง
 ประ โดม ด้วย ไฉน งาม ให้ มี ความ ชุก
 พัน กระ ศลย์ใจ ภอ สบ เนตร ไฉน มณีน
 ศรี สมร ยิง อา วอน วาบ จิตร พิศ มัย ขึ้น
 อาร มณีน ช่ม รัก หัก พระไทย บัง คม ไหว
 สร้อย สวรรค์ ด้วย พัน ที่ แล้ว คำ นับ เขย ชู
 ตรีส ปรา ไสย ขอบ พระไทย มารดา ทั้ง
 น้ำ พิ ขอ ฝาก องค์ จง รัก ด้วย รัก ดี กว่า

ฐิติ จะ วาย ทำ ถาย ถาญ ๖๖

๑ ทั้ง สอง นาง นิ่ง พั่ง นิ่ง พินิจ ก็ แจ้ง
จิตร ฐิโน น้ำใจ หลาง ทั้ง ท่วง ที่ ธิคา
อุพา พาด กับ กุมาร ท่าง มีไม ตรี กัน นึก
ชอบ จิตร เทยใจ จะ ไต้ พั่ง ให้เป็น หนึ่ง
อยู่ ใน ใจ สวรรย์ แล้ว ตรีส ปถอบ ชอบ
คำ ที่ รำ พัน แม่ หมาย มั่น ผาก กาย แก่
สายใจ เหมือน วงศ์ วาร หลาง ลูก ชั่วย
ปลุก ผั่ง ให้ สม ตั้ง ดวง จิตร พิศมัย แม้น
ลูก รัก จัก ประสงค์ สิ่ง อัน ไต จะ หา ให้
ตาม เหตุ ที่ เจตนา ๖๗

๑ พระ จักร กฤษณ์ พั่ง ตรีส นึก ชัด เทย
ชมัย เมิน เมียง ยัม คุริม ผา เทย ตรีส

ชัก ยัก เยื้อง เรือง บิดา ภอ สุริยา พลบ คำ
 จำ จะ ไป รับ เอา สอง กระษัตรา เข้า มา ก่อน
 จะ ได้ ผ่อน ผัน แปร รีม แก้ว ไข ต่าง เหน จริง
 ยิ่ง ยอม ถง พร้อมใจ จน จวน ไกล เวลา
 จะ สำนึก พวก วิเศษ จัก หา กระยา เสวย
 ทั้ง นม เนย ขาว ปิ้ง ทุกสิ่ง สรรพ์ ต่าง เสวย
 คาว หวาน ตำราญ ครัน ภอ สุริยัน ถง ถับ
 บรรพทา นำ कुमार จรลี เข้า ที่ ตรง ตำราญ
 องค์ ออบ สุกนธ์ ปน บุหงา แล้ว จัก แจ้ง เกรือง
 ทรง ถองกา ให้นัคตา จักรักฤษณ์ ฤทธิ รอดู
 ต่าง อวยไชย ให้ พ่อ พูล สวรรค์ ไสมนัค ภิณ
 โย สะไมศร จง สม มาท ปราธนา สภาวร
 รับ บิดร กับ อา มา บุรี ๗๖

© ปาง พระ หน่อ บพิตร อติศร รับพระ
 พร ปรีเปรม เกษม ศรี ทรง อาวุธ สอง มือ
 ถือ จักร ตรี อัญชติ ลูก ธา ออก มา พลัน
 ภาอ ถึง ที่ พระ ทวาร ก็ อ่าน เวทย์ สำแดง
 เศษ รับ เหาะ ระเห็จ หัน ตั้ง สม ถั่ว ปลิว มา
 ไม่ ช้ำ พลัน ถึง สำคัญ ค่าย เจ้า ชาว ชวา
 หน พวก พล อดหม่าน ทหารแซก สำเนียง
 แปลก พัง ไม่รู้ ภาษาค่อย หลบ เลี่ยง
 ถอย ลง ทรง พลับ พลา บัง กายา แอบ อยู่
 คอย คู ที่ พลาจ พินิจ คิต หวัง ไตย สังเกต
 ด้วย ทิพเนตร ทรง ศักดิ์ บุตร ยักษ์ เหน
 สอง องค์ ทรง ประทม ไม่ สม ประดี พวก
 ไยดี ทั้ง กอง คอย บัง กัน พระ หน่อ นารท

นิ่ง พินิจ พิศรักรักร์ แจ้ง ประจักษ์เหมือนจิตร
 นิมิตร ลั่น นึก ส่ง สार สอง องค์ พระ ทรง
 ธรรม์ แล้ว ถิ่น ถิ่น ไศกา ที่ อาไถย จึ่ง
 อ่าน เวทย์คาถา ถ้วน ห้า บท เศก สกต กอง
 ทัพ ท่าง หลับไหล บ้าง ชาน ชม ถ่ม นอน
 ฐบ ฐอนไป ประเดี้ยวใจ เจียบ สักต ลง บัด
 ตถ หน่อ นรินทร ยินดี เปน ที่ ยิง เหน
 แชก นิ่ง นอน หลับ ไม่ สับ สน เทียว เห็น ต
 หมู ที่ พวง ฐี พล แล้ว ฐึน บน พลับ พลา ไม่
 ฐี ที่ เหน พ่อ ลูก หลับ เรียง อยู่ เคียง ฐ้าง
 ฐูรูป ร้าง วิปริต คำ มิศ หมี่ ไม่ สมควร เคียง
 ฐุช พระ บุตรี แม่ มณี หรือ จะ รัก อ้าย ตัก
 ถาน ไม่ คิด ถึง เภา หัว มา มัว หลง นึก

ทนง หมั่น ประมาท ทำ อาจ หาญ คិត จะ ฆ่า
 เตี้ยให้ สม อารมณ์ พาด ยื่น ทยาน ยก ตริ
 ที่จะแทง แล้วยัง จิตรคิดว่าฆ่าคนหลับ ใคร
 จะ นัย ออก ชื่อ ภา แสง เหมือน ฆ่าสัตว์
 ทรุจฉาน บ่อย การ แรง ใคร รู้แจ้ง จะ ไม่
 จัน คน นิินทา เอาไว้เมื่อ รบ รอ เข้า ต่อ
 ฤทธิ์ จึง ค่อย คิต ฆ่า ช้างให้สังขาร ตำริห์
 พธาง ทาง กลับ จาก พลัษ พธา รีบ เรว มา
 ที่ องค์ สอง ทรง ธรรม์ เติณ ช้าม แชก เข้า
 เคียง ประคอง ฐิต จึง นิมิตรี ผัว พยณฑ์ คน
 ขยัน ไว้แทน สอง กระษัตราไม่ช้า พลัน
 คูให้มัน มัว พระวงไม่ สงกา แล้ว เคียง เข้า
 ยก ประคอง สอง กระษัตริ์ วาง บน หัตถ์ ไฉน

นาย ทั้ง ชาย ขาว เม่น ขน เหนือ คำนานต์
 ทยาน มา ถึง ภาว ดอย ดง ที่ ตรง วัง รับ
 เส่ทั้ง ลีลา เข้า ปราสาท พร้อม พระ ญาติ
 วงศา ล้อม หน้า หลัง ค่อย งาม สอง ทรง
 ธรรม บน บัดลังก์ แลว นบ นั้ จันทา สอง
 นารี

๐ ทั้ง สอง นาง ต่าง คน เข้า เคียง ขีต เห็น
 ทรง ฤทธิ เสรี หมอง ไม่ ม่อง ศรี พระ เนตร
 หลบ ลืม อารมณ์ ลื่น สัมประดี ไม่ พาที่ นิ่ง
 นอน ถอน ฤไทย ต่าง ทูล ถาม ตาม ที่ มี ประ
 สงค์ โอ้ พระองค์ เคือง เชิญ เปน ไฉน จง
 ไปรค เกดว้ เก่า แดง ให้ จังใจ นื่อง จะ ได้
 แก่ กัน ให้ ทนที

๐ สอง พระองค์ ทรง ตรีบ ตรีบ เสียง แว่ว
 ลำเนียง สอง พระ มเหสี ด้วย จวนใกล้เวลา
 รุ่ง ราตรี พิศม์ ยา ที่ แร้ง ร้าย ค่อย ค่อย
 ลง ถ่ม พระ เนตร์ นิ่ง ดู เป็น ครู หนัก ไม่
 รั้ง จัก แปลก จิตร พิศวง เหลียว ดู นั้น ดู
 เหมือน ผี ลง ให้ วยง หงุด หงิด ด้วย
 ฤทธิ ยา แล้ว ตรีบ เพื่อ แลดู พล้าม ไป
 ตาม เรือง น้ บ้าน เมือง ของ ใคร ใหญ่ หนัก
 หมา อยาก กิน แกง มัศ มาน นาน มา
 ใคร เรียก หา ให้ มา เฝ้า เอา อะไร ะ

๐ ทั้ง สอง นาง พัง คำ เหน พล้า แลดู
 ทำว เธอ วิปริต ผิด นิสัย แสน ส่ง สวรร ภาศดา
 ไศกา โดย ทรนัย หล่อ หลั่ง ลง พรั่ง พวาย

จึ่ง ปลอบ องค์ถูก รัก พ่อ จักร ภพษณ์ แม่
 เหน ผิด อากาโร ประมาณ หมาย แม่น ทั้ง
 ไขว่ไขว่ จะ พลัน ตาย ด้วย ยา ร้าย
 แร่ง ฤทธิ พิศม์ สำคัญ พ่อ รีบ คิด แก้อไ
 เลี้ยให้หาย กอ ว้าง วาย ทุกข์ ร้อนได้ผ่อน
 ฝน ที่ การ คึก ตรึก ตรา ปฤกษา กัน คิด
 โรม รันไฟให้หนีไป ๗๕

© พระ หน่อ นารถ นิ่ง พัง นัง ประนต แก้ว
 โสดา ออก มา หา ชำไม่ แล่ว ริน น้ำ อ้ำมฤตย์
 ด้วย ทนโต ละลาย ไล่ ลง ชัน ด้วย ทน ท
 ตั้ง รำพึง ถึง สิทธา พนาสเนท เอา ยา พ่น
 สอง องค์ พระ ทรง ศรี แล่ว ถวาย ชัน ยา
 ไล่ วารี เหน ภูมิ ไม่ เสวย เสดย ถึง ๗๖

๐ สอง กระษัตริ์ กัด กัด ให้ ลุ่ม หลง
 เหน เขา ส่ง ชัน ยา เข้า มา ถึง นึก เคื่อง ชาติ
 ปัด มือ ทำ คือ ถึง แล้ว ร้อง อึง เอา อะไร
 มา ให้ กิน ทำ ชุ่มเหง กัน เล่น ดัง เช่น บ้า
 อา น้ำ ทำ เทวศ เปียก หมด สิ้น นึก ลูก เท้า
 หล้า ไคร ใจ ทมิฬ ชื่น ให้ กิน อยู่ก ยา จ้า
 ปน ไร ๗๖

๐ ทั้ง สอง นาง ต่าง พัง นึก ลังเวช เหน
 ทรง เกศ เกล็ดม องค์ พุด หลง ไหล ต่าง
 หยิบ ยา ใน ชัน ด้วย ทน ไค แอบ เข้า ไป จอน
 ว่า แก่ สามี แม้น พระองค์ ทรง ศักดิ์ ยัง รัก
 นื่อง อย่า ชาติ ช้อง คิค อางนาง หนึ่ เจริญ
 เสวย น้ำ นึก เสีย ทน ที่ จึง จะ มี ความ สุข

หาย ทุกข์ ทน

๗๖

๑ สอง กระษัตริ์ พัง สาร มเหสี ค่อย
 ต่างที่ ร้อน ร่ม ใน ชุม ชน ภา ได้ คิด พิศภักดิ์
 รั จัก คน ด้วย ถก พ่น ยา ถอน พิศม์ ผ่อน
 คตาย แต่ ที่ ใน ใจ คอ ยัง ท้อ แท้ กลั
 ปรวน แปร แก้ว หวาด ไม่ หาด หาย ได้ พื
 สาร มเหสี มา พิปราย ให้ กลับ คล้าย เกล็ด
 วิญญา นึก ปรานี จึง รับ เอา ชน ยา มา เสวย
 ประทม เอย นิ่ง หลับ อยู่ กับ ที่ ด้วย อ่อน ทิว
 หวิง วาบ ทราบ อินทรีย์ จน ช้อง ตี ย่ำ รุ่ง
 สดุ้ง พธน์ ด้วย อำนาจ กลิ่น รศ โอสถ ทิพ
 ดัง ยก หยิบ ไรศ ร้าย หาย กระศัลย์ ค่อย
 ขยับ กลับ องค์ พระ ทรง ธรรม เห็นอน

หนึ่ง นั้น แลัว ฟัน จาก ขึ้น นอน ดั้น พระ
 เนตร์ หนึ่ง พินิจ คิค ประหฤต เหน วงศ์ ญาติ
 หนึ่ง พร้อม ล้อม สดอน ทั้ง ไอรส อิศา พงา
 งอน สอง สมร มเหสี นัง ไศกา กับ ห่ม
 น้อย หนึ่ง ดู ไม่ รู้ จัก เหน แปลก ภัทรี ผิด
 พงศ์ ไช วงศา ดู ขลุมนุ่ม รวย ฤทัย ยา
 เหมือน รักษาคณ ไช ที่ ไชน มี แลัว คณ ดู
 ที่ องค์ ของ ทรง ฤทธิ ปลาด จิตร อย่างไร
 ไชน น้ ไอรส ร่ม ขึ้น สัน ทั้ง อินทรีย์ หรือ
 เรา มี ไรศ ไภย ไชน นา แลัว ผิน สัน หัน พบ
 ภอ สบ ภัทรี เหน นื่อง รัก นอน เรียง อยู่
 เคียง ฝา ยิง ส่ง ไสย ไย พระ อนุชา มา
 นิทรา ด้วย กัน เหตุ ชน ไค จึ่ง แยม เยือน

เอือน อรรถ คำรัส ถาม นี้เกิด ความ เคื่อง
 เจิญ เปน ไฉน ทั้ง แม่ ลูก อยุกยา มาทำไม
 ไคร เจ็บ ไข้ หรือ เจ้าเยาจนมาลย์ ทั้ง เจ้า พงศ์
 วงศา คณา ญาติ ดู เกิดอื่น กตาด พร้อม
 พรังนัง ฐานา เจ้า หุ่น น้อย นันวงศ์ ของนาง
 ควาญ หรือ ลูก หลาน ผู้ใด ไปไหน มา อนึ่ง
 พวง ขาศึก ที่ อีก หาญ ยัง ต่อ ท้าย คิค แคน
 อยู่ แผน หนา หรือ แตก ถอย ย่อย ยับ อับ
 ปรา พิณ ทรา ถ่ม หลับ ระงับ ไป อะ

๐ มเหสี พัง ตรีศ คำรัส ถาม ค่อยได้
 ความมัน คง ไม่ หลง ไหล ต่าง เกษม เปรม
 ปรี ค่อย ดีใจ จึง ทูล ให้ แจ้ง เหตุ ตาม เกท
 พาส วาม ขึ้น นี้ สอง องค์ ผู้ ทรง ราช ย์

ไป รบ ชาวชาว มั่น กล้า หาญ ต้อง ยา พิศม์
 พวกรบ แสบ แสบ แสบ แสบ มัศทำนกับ บุตร
 มั่นสุด ตี จับ เอา สอง พระองค์ ไปไว้ใน
 ทำน พวกรบ ทหาร ยับ ย่อย ต้อง ถอยหนี
 มาแจ้ง ความ ตามได้ รบไฟรี ว่าภูมิ เตี้ย
 ทพเขา จับไป ทั้ง บ้าน เมือง เคือง แค้น แค้น
 วิโยค ต่าง เสรี ไศกสุด คิด จะ แก้อใจ นึก
 จะส่ง ลูก เค้าให้เขาไป แต่ขอได้ สอง องค์
 กลับ คง วัง ขอ ลูก น้อย คน นี้ หล่อน มี
 ฤทธิ์ ชื่อ จักร กฤษณ์ รู้ กต เวทย์ มนต์
 ขลัง เปน บุตร นาง อสุรี ขึ้น ขี วัง เตี้ย
 แต่ครั้ง คลอด เจ้าได้ เจด วัน ท้าวสิทธิธา
 เที่ยง ดู อยู่ เปน คู่ ขอ เกิด ทุกข์ เทพ เจ้า

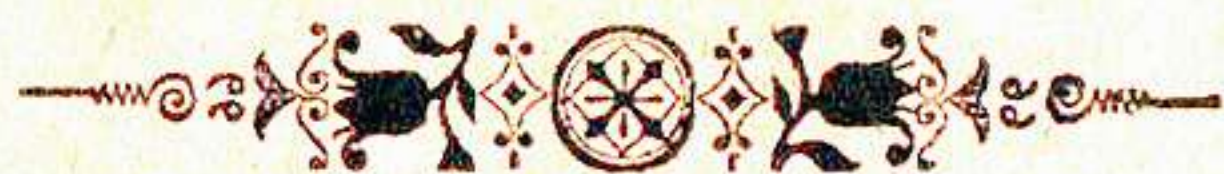
ไป เข้า นั้น พระ อา จารีย์ แจ้ง จริง ทุก สิ่ง อัน
 บอก ลำ ักญ เหตุ ผล แต่ ต้น มา เอา ไอศถ
 กับ น้ำ ช้ามฤตย์ ให้ จักร กฤษณ์ ีบ เร่ง มา
 รักษา แม่น แก่ ไชย ไม่ ทน เกิน สัจญา
 เจต ทิศา เถย ทาย วาย ชี วิ ภาณ นี ลุก
 ยา เข้า มา ถึง กำ ลัง อึง เกิด ยุง ทั้ง กรุงศรี
 ึ่ง ชัก งาม ความ ดู รั คดี ภาณ ราตรี รับ
 อาษา ีบ คณา ไคธ สกต ทัพ ีบ องค์ สอง
 ทรง เชน มา นิ เวศ จวน สุด ประ จุจ สัมย
 พิศยา ้วย แวง รุม กลุ้ม พระ ไทย รัส เกลว
 ไหล หลง บ้า หลาย ทำ ทาง ไม่ ู้ จัก ลุก เมีย
 เสี่ย ึ่ง สัน เทียว ัน ผิน ผิต สึง เกศ พระ
 เนตร ขวาง จน ลุก ชาย ฤทาย ยา เข้า มา

เล่ม ๒๔

จักร์ แก้ว

๑๕๓๒

นาง กลับ ครวญ คราง บ่น เพื่อ เหมอไป
ต่อ เจ้า ชื่อน วอน ไหว้ จึ่ง ไต่ เถวย แล้ว
กลับ เถย จน เวลา บั๊จุสมัย จึ่ง ดั้น ที่
ชี วันไม่ บัน ไถย จง ทราบ ไต่ ผ่า ถอดอง
ทั้ง สอง องค์ ๗๖

๐ จบ จักร์ แก้ว เล่ม ๒๔ สมุด ไทย ยังพิมพ์
ต่อไป ๗๖

895.91

ทะเบี่ยน

5